

BITI MUSLIMAN NA ZAPADU (2. DIO)

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike koji, kud god da krenu, sa sobom nose i svoj islam.

Braćo moja u Dini Islamu! Biti musliman na Zapadu ne znači živjeti Zapadni ili Evropski islam jer ne postoji više Islama, već samo jedan. Ali, postoje određene olakšice za muslimane koji žive na Zapadu u tzv. Darul-harbu, a koje im omogućuju da u zemljama u kojim žive opstanu, te da očuvaju i ojačaju Islam. U pravilu, Islam je onoliko jak koliko je jaka Islamska zajednica, a Islamska zajednica je, opet, onoliko jaka koliko su jaki muslimani, tj. njeni članovi. A da bi muslimani mogli da budu jaki, odnosno da bi bili neki faktor na Zapadu, onda moraju da daju 200% od sebe. I u školi (tj. nauci), i na poslu, i na društvenoj sceni, i u politici, i u medijima, i u zakonodavstvu. Jednostavno, u svakoj pori društvenog života. To, zaista, nije lahko i to iziskuje mnogo truda, rada i ulaganja. Predaja ne dolazi u obzir, jer ona vodi u asimilaciju. Zato se muslimanima, kada su u pitanju njihovi životi i vjera, u određenim pitanjima i u određenoj mjeri daju određeni ustupci, odnosno olakšice. Kao npr. kada su u pitanju kupovina stana ili džamije na kredit, rad u bankama ili firmama koje posluju sa kamatama ili drugim haramima (kao što su npr. alkohol i svinjetina), spajanje namaza u slučaju potrebe, izostanak sa džume ili bajram-namaza i sl.

Te olakšice ili ustupci pomjeraju fokus sa pitanja "Kako biti musliman na Zapadu?" na pitanje "Kako ostati musliman na Zapadu?" U tom smislu nas ne zanimaju oni muslimani koji su svojim dolaskom na Zapad stekli dojam da je Bog ostao u zemljama njihovog porijekla, već muslimani koji su došli na Zapad kako bi sebi i svojim porodicama pružili bolje uvjete za život nego što su ih imali u zemljama svoga porijekla. Naravno, i za jedne i za druge važi isto pravilo – navedene olakšice su tu da im olakšaju život, a ne da im dopuste zabranjene stvari. Dakle, nebitno u kojoj zemlji i u kakvim uslovima živio, musliman niukom slučaju ne smije: piti alkohol, jesti svinjetinu, baviti se kamatom, igrati igre na sreću (kladionice, casino, srećke i sl.), niti činiti blud. Apsolutno ne postoji validan razlog koji bi navedene harame učinio halalom. Navoditi zabavu ili razonodu kao opravdanje za činjenje harama apsolutno je neprihvatljivo. Ako musliman želi zabavu i razonodu, može je bez problema naći u dozvoljenim stvarima, jer svaki haram ima svoju alternativu u halalu.

U tome će mu u velikoj mjeri pomoći njegova pripadnost džematu, koji na Zapadu nije samo puka džamija koja nudi isključivo namaze, dženzu i mekteb, već je ustvari udruženje koje pomaže muslimanima da ispune sve svoje vjerske i životne potrebe, kao i da kroz razne vjerske i kulturne manifestacije sačuvaju kulturu i tradiciju zemalja iz kojih dolaze. Zato je od velike važnosti ne samo platiti članarinu u džematu, već i sebe i svoju porodicu aktivno uključiti u džematske aktivnosti.

To je posebno važno kada je u pitanju naša omladina, koju kroz uključivanje u džematske aktivnosti trebamo pripremiti za preuzimanje emaneta vođenja džemata. Mi smo preuzeli emanet od naših roditelja, a naša djeca će preuzeti od nas. To je lanac koji se ne smije prekinuti, jer ako se prekine gubi se generacija, a ako se izgubi generacija progutać će nas asimilacija. Zato svaki džemat koji ima omladinsko udruženje treba da bude sretan i ponosan. Posebno takvi treba da budu roditelji od te omladine, jer njihova uloga u odgoju djece uglavnom završava sa periodom puberteta, kada ulogu odgajatelja preuzima društvo – džamijsko ili vandžamijsko. Koje društvo će osvojiti, to zavisi od individue. Zato je jako važno djecu dovesti u mekteb, jer će se oni i ako se izgube tokom puberteta jednom ipak vratiti u džemat. Ako ne prije, onda barem kad dobiju svoju djecu. Osjetit će želju i potrebu da se vrate i uključe u rad svog džemata. U suprotnom, vjerovatnoća je jako mala.

Braćo moja, biti musliman na Zapadu znači biti musliman na svakom mjestu i u svakom vremenu. I u školi, i na poslu, i na drugim javnim mjestima. I u kući, i u džematu, i na ulici. I u javnosti i u tajnosti. Znači i poštovati zakon države u kojoj se živi, bez obzira da li se on muslimanima sviđa ili ne. Nepoštivanje zakona je čin pravljenja nereda na Zemlji, što Uzvišeni Allah jasno i strogo zabranjuje. Ali znači i tražiti svoja prava i za njih se boriti.

Molim Dragog Allaha da ujedini naša srca, popravi naše međusobne odnose, uputi nas putevima mira, izvede nas iz tmina na svjetlo i sačuva od razvrata, i javnog i skrivenog, podari nam bereket u našem sluhu, vidu i srcu, našim supružnicima i potomstvu, primi naše pokajanje, učini nas zahvalnima na Njegovim blagodatima i da te blagodati upotpuni nad nama. Amin.